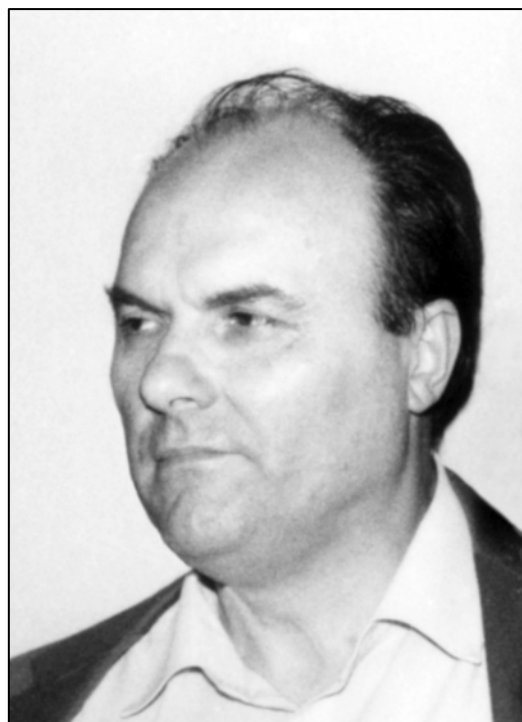

DR. KONDICS LAJOS

(1930 I. 1. – 2003 VIII. 6.)

Kondics Lajos Nagysitkén született egy kisparaszti családban. Kilencen voltak testvérek, közülük heten maradtak életben. Középfokú tanulmányait Szombathelyen végezte, ahol nevelőszülőknél lakott. A középiskolában a fizika iránti érdeklődésével és ezirányú magas szintű felkészültségével tűnt ki. Az egyetemre biológia-kémiai szakos hallgatóként és népi kollégistaként került, de vallásának gyakorlása és templomba járása miatt eltanácsolták a kollégiumból (Bolyai Kollégium) és az egyetemről is. Később mégiscsak visszavették, de most már biológia-földrajz szakra.

Tanári diplomáját 1951-ben vette át.

Hallgató korától fogva érdeklődött az endokrinológia iránt. Ennek és jó tanulmányi eredményeinek köszönhetően az akkori tanszékvezető, Prof. *Dr. Mödlinger Gusztáv* meghívta demonstrátornak, majd később állást kínált neki, amit *Kondics* örömmel elfogadott.

A tanszékre kerülve több endokrin miriggyel, végül a madarak mellékvese-szerkezetével kezdett foglalkozni. Akkoriban a madarak mellékveséjében az emlős mellékvesekérgi sejteknek megfelelő interrenalis állomány sejtei között semmiféle különbség sem volt ismert. A világon elsőként igazolta azt, hogy a madarak, konkrétan a házigalamb és a házi tyúk mellékveséjének interrenalis állományában létezik egy funkcionális zonáció. Sőtérhelésre elsősorban az interrenalis sejtkegyetek perifériás részei mutattak atrophiat, ACTH kezelésre viszont a mélyebben fekvő sejtcsoportok proliferáltak. Mindezek alapján megállapította hogy a perifériás interrenalis sejtek az emlős mellékvesekéreg zona glomerulosa-jának, a mélyebben fekvő interrenalis sejtek pedig a zona fasciculatának feleltethetők meg

Egy külföldi ösztöndíjat elnyerve Norvégiában, az oslói orvostudományi egyetem elektronmikroszkópos laboratóriumában sajátította el az akkoriban elterjedő elektronmikroszkópos vizsgálati módszereket. Visszatérve Dr. Kovács Jánossal, későbbi tanszékvezetőnkkel együtt ők ketten honosították meg intézetünkben ezt a technikát. Ugyancsak az ő munkájuk eredményeképpen került a tanszékre az első, szovjet gyártmányú elektronmikroszkóp is. *Kondics Lajos* energiáit ezután elsősorban az ultrastruktúra-kutatásnak szentelte. A vizsgálati objektum továbbra is a mellékvese maradt.

Szűkebb értelemben vett szakmai munkáján túl nagy örömét lelte kutatási eszközök tervezésében és előállításában is. Kitűnő technikai érzéke, tudása és mives precizitása eredményeképpen számos műszert (ultramikrotom – megtekinthető a Biológiai és Paleontológiai Gyűjteményben; mozgásaktivitásmérő; stereotaxis készülék stb.) tervezett és épített meg sajátkezűleg! A tanszéki műszerek javításával sok-sok évtizedekig hozzá fordultunk.

Legendásan jó és rendkívül tájékozott oktató volt. Előadásait hallgatói nagyon szerették, neve a Karon fogalommá vált! Elnyerte a Kar kiváló oktatója címet is! Igen világosan,

érthetően beszélt, a legkomplikáltabb dolgokat is képes volt egyszerűen, világosan elmagyarázni. Táblai rajzai ugyancsak lényegretörőek és igen szépek voltak. Számos hallgatója ma is őrzi a gyakorlatain vagy előadásain vezetett füzeteket; magam is közéjük tartozom!

Régebbi munkái közül az általa írt Szövetteni jegyzet sok-sok éven át kitűnően szolgált a biológusok képzését. Később *Dr. Víg Józsefnével* közösen írták meg az Összehasonlító szövettan c. munkát, amely ma is forgalomban van. Utolsó könyve a Kiválasztószervek c. kötet volt az Összehasonlító anatómiai előadások c. sorozatunkban.

Hatvanévesen nyugdíjba ment, ekkoriban lassan progrediáló szívizomsorvadás támadta meg szervezetét, amitől mind gyengébb lett, többször kórházba került, végül szívizomzatának mindössze tíz százaléka maradt csak épségben! Ez kevés volt az élethez.

2003 augusztus 6-án, otthonában hunyt el. Végakarátának megfelelően szülőfalujában, Sitkén helyezték örök nyugalomra.

Bővebb, személyesebb változathoz [kattintson ide!](#)

2007 nyarán

Dr. Zboray Géza